

Sygn. akt II KK 346/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 18 grudnia 2013 r.

po rozpoznaniu

sprawy **M. W.**

skazanego z art. 282 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 16 lipca 2012 r., utrzymanym w mocy orzeczeniem Sądu Apelacyjnego z dnia 10 lipca 2013 r., M. W. został skazany na karę 2 lat pozbawienia wolności. Wyrok Sądu odwoławczego zaskarżony został kasacją obrońcy skazanego, w której zawarto także wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia i zastosowanie wobec skazanego poręczenia majątkowego, dozoru policji, jak również zakazu opuszczania kraju. Wniosek ten uzasadniony został wagą podniesionych zarzutów oraz wysokim prawdopodobieństwem ich uwzględnienia, a także trudną sytuacją rodzinną i majątkową skazanego.

Na wstępie należy podkreślić, że samo wniesienie kasacji nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń.

Konieczne jest bowiem zaistnienie wyjątkowych względów pozwalających na ustalenie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Istnienia takich względów w rozpoznawanej sprawie skarżący jednak nie wykazał. Wprawdzie ranga zarzuconych w kasacji uchybień jest, zdaniem skarżącego, poważna, lecz ich zaistnienie nie jest na tyle oczywiste, by badanie sprawy przez pryzmat przesłanek określonych w art. 532 § 1 k.p.k. przesądzało o konieczności przełamania reguły bezzwłocznego wykonania prawomocnego wyroku. Argumenty odnoszące się do sytuacji rodzinnej i majątkowej skazanego przemawiać mogą ewentualnie za odroczeniem wykonania kary bądź zarządzeniem przerwy w jej odbywaniu, w przypadku wprowadzenia kary do wykonania, a nie za wstrzymaniem wykonania orzeczenia.

Konkludując stwierdzić należy, że nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów orzekł jak na wstępie.